

MINDSZENT-SZEGVÁR

ÉS VIDÉKE.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . 3 frt — kr. Négy hóra . . 1 frt — kr.
Fél évre . . . 1 frt 50 kr. Negyed évre — frt 75 kr.

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

a szerkesztő saját házában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyílt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl.

Általános tisztujítás.

Noha csak szűkebb körben lett a választási határ idő kihirdetve és dacára a nagy munka időnek, most ez egyszer a közgyűlés — — határozat képes volt. Határozott is úgy, hogy a demagog párt nálunk egy nagy időre, tehetetlenné van téve.

Szándékosan nevezzük így a bukott pártot, bár milyen erősen gyekeztek is ezek e választásokba a politikai elvek zászlóját bele vinni — az nem sikerült, mert az **igazi 48-asok**, kik az elvek szentségét nem szokták a piacra hurcolni, megmentették a zászló tisztaságát, meg a pártot mint ilyent egy bukástól, meg közsgünket egy rossz vezetéstől.

Az „oh szent nép“ szeme kinyílott, a frázisok ideje elmúlt.

Mindszent község lakossága tudatára ébredt annak, hogy ők eddig csak vak eszközök voltak oly kezekben, melyek őket önös céljaik kiaknázására használták fel. Belátták azt is, hogy ők egy másik szemforgató nagy politikus kezében a bűnös bosszu vak eszközévé aljasodnának ha ideje korán nem fog nekik e durva, a nemtelen buszu érzetétől — az örjngé-
sig vitt szenvedély által meg acélosodott kezekből való menekülés sikerülni.

Sikerült!!

S ezzel közsgünk egére egy jobb jövő hajnala derült fel.

Győzött a „kormánypárt“! Győzött a „48-as párt“! Megbuktak — kik? Két három — egyén — kik a hatalmat 6 évvel ez előtt magukhoz ragadták. Kik a nép bizalmával uton — utfélen kérketve — ép a népet károsították legjobban. Kik a hatalom tudatában, senkit és semmit nem kimélve, ádáz dühvel törtek minden ellen ami jó.

Most e hatalmukat, még erősíteni igyekeztek és saját kreaturjaikat akarták magok mellé a község előljáró és hivatalnokaivá a negyvennyolcaskodás örve alatt becsempészni, hogy ott ezekben is hü segítő eszközökre leljenek.

Hála Istennek ez nem sikerült, mert a jobbák pártkülömbőség nélkül szöveteztek s épen azon fegyverrel sikerült e fenhéjazó demagógokat leverni, melynek hatalmával ők annyiszor kérkedtek — melynek birtokában azonban sohasem voltak — s ez: a népakarat.

Döntő ütközete volt ez azon harcnak mely elkeseredetten folyt már évek óta, harc az intelligens elem becületes munkájának a demagógi szájhősködések ellen. A döntő ütközetben fényes győzelmet aratott a becületes munkakedv politikai stréberség s ez alkalommal nem

mulaszthatjuk el, hogy dicsérelőleg megemlékezzünk a helybeli 48-as polgárok józan s valóban dicséretes magatartásukért akkor, midőn a politikai pártelveknek e választási küzdelembe vajó behurcolása ellen tiltakozva, mindegyik saját meggyőződését követve lépett a választási urna elé és nem resteljük kijelenteni, hogy épen az ő segítségükkel sikerült közsgünk rémének, a tizenkét fejű sárkánynak tizenegyfejét levágni.

Néhány egyént sajnálunk, kik a harcban elesetek. Sajnáljuk, hogy nem voltak képesek magukat e kilitől már korábban izolálni. Sajnáljuk, hogy nem látták azt be, hogy az „igazi 48-sok“ tábora ma már nincs ott, de hiába, a háboru áldozatokat követel s míg őket bukásukban is sajnáljuk addig a „nép boldogitok“ csak érdemlet jutalmukat kapták meg.

Lehetnek e választás lefolyása ellen többeknek kifogásuk, de az **eredménnyel** Mindszent községnek minden igaz polgára nagyon meglehet elégedve bármely párt-hoz tartozzon is, mert az előljáróság és kezelő személyzet minden párt tekintetétől menten lettek megválasztva, azokból az egyénekből, kiknek úgy érhetetlen multjuk, becületességük, mint szellemi képességük biztos garanciát nyújt arra nézve, hogy közsgünk hajóját közéletünknek a viharok által felkorbácsolt hullámzó tengerén biztos kézzel fogja kormányozni s a viharral férfiasan megküzdve a megrongált hajót a biztos révbe vezetik és jó állapotába vissza helyezik.

Mi a magunk részéről az **eredménnyel** teljesen meg vagyunk elégedve s a legjobb reménnyel nézünk az új előljáróság működése elé. Hisszük, hogy azon állást, melyre őket a közbizalom emelte, múltóan fogják betölteni s szemük előtt a magyar haza után mindig elsősorban szeretett közsgünk — szülőföldünk jól felfogott érdeke fog lebegni.

Ezen reményben üdvözljük mi az új előljáróságot s ezen reményben kiálljuk felé: — Isten hozott — Isten éltesse!

Tisztujító közgyűlés és választás.

Dicséretére legyen mondva községi képviselőinknek, a f. hó 6-án megtartott tisztujító közgyűlésen 2—3 beteg képviselő kivételével teljes számban megjelentek s így a valóban fontos választási actast illetőleg nem lehet őket közönnyel vádolni.

Már reggeli 7 órakor kisebb nagyobb csoportokban állottak a képviselők a községhez előtt és folyosokon, előre fontolgtatva a bekövetkezendőket. A figyelmes szem-

lélő előre megjósolhatta volna, hogy melyik fél győz, mert míg a tanyai 48-as gazdák és helybeli kormánypárti községi képviselők egyesülése folytán keletkezett „községi párt“ arcáról az erő tudatának nyugodt önbizalmát lehetett leolvasni, addig Haász, Korom-féle consortium nem titkolhatta el a biztos bukás érzetéből támadt izgatottságát.

Elnöklő főszolgabíró Vidovich Antal pontban 8 órakor nyitotta meg a közgyűlést, mely után bejelentette, hogy a **birói állásra** négy folyamodást adtak be hozzá névszerint Szécsényi Márton, Elekes Mihály, Bozó A Pál és Tóth Mihály. A 4 folyamodó közül a három előbbit jelöli.

A közgyűlés a jelölést tudomásul vette: A főszolgabíró által kitűzött sorrend szerint a közpénztári állásra való jelölés következett. Ez állásra folyamodtak: Bozó T. Kálmán, Mihály József, Zsotér Mihály, Elekes Mihály, Elekes József Bánfi M. Sándor. és Gémes Lajos.

A főszolgabíró felszólítja a közgyűlést, hogy ejtse meg a jelöléseket.

Wimmer Károly indítványozza, hogy a közpénztári állásra három folyamodó jelöltessék még pedig Bozó T. Kálmán, Zsotér Mihály és Gémes Lajos.

Tary Endre nem tartaná méltányosnak hogy a folyamodók közül bármelyik is ne jelöltessék és azért, mert egyik ellen sem lehet alapos kifogást felhozni, indítványozza, hogy az összes pályázók jelöltessenek.

Vidovich Antal főszolgabíró a két indítvány fölött 10 képviselő kérelmére a névszerinti szavazást engedélyezi olyképen, hogy azok, kik Wimmer indítványa mellett akarnak szavazni „igen“nel — kik a Tary indítványát pártolják, „nemmel“ szavazzanak.

A névszerinti szavazás megtörténvén beadott 38 szavazat, melyből 27 igennel 11 nemel szavazott.

Tary a jelölés ellen tiltakozik s kéri azt jegyzőkönyvbe vétetni.

Hubacsek szerint a tiltakozásnak nincs itt semmi helye, akinek a választás törvényessége ellen kifogása van, azt megapellálhatja.

Néhány, egész helyesen alkalmazott rendre utasítás után, elnöklő főszolgabíró határozatilag kimondta, hogy: Wimmer indítványa elfogadtatván, az általa javaslatba hozott 3 pályázó jelöltetett.

A községi állásra pályázók: Bozó T. Kálmán, Zsotér Mihály, Gémes Lajos, Elekes József, Korom Gáspár és Keresztes N. Sándor.

Wimmer K. a három előbb irrt pályázókat ajánlja jelölésre — míg Tary Endre

ismét az összes pályázokat indítványozza jelölni.

A névszerinti szavazás megejtetvén, 27 szóval 14 ellen Wimmer indítványa fogadtatott el.

Az adópéztári állásra pályáztak Bozó T. Kálmán, Bánfi István, Gémes Lajos, Zsótér Mihály, Bánfi M. Sándor, Keresztes N. Sándor, Mihály József, Elekes József, és Elekes Mihály.

Wimmer indítványa szemben Tary azon indítványával, hogy mind jelöltessék — az előbbirt 4 pályázó jelöltetett 28 szavazattal 14 ellen elfogadtatott.

A második vagy esküdt bírói állásra pályáztak: Bozó Gy. István, Pálinkó Folor, Szécsenyi Márton, Seres Ferenc, Bánfi István, és Pap Mihály.

Hubacsek a három előbbirt pályázokat ajánlja jelöltetni, míg Tary ismétlen azt indítványozza, hogy amennyiben egyik pályázó ellen sem lehet kifogás mindanyian jelöltessenek.

A névszerinti szavazás megejtetvén 28 szavazattal 12 ellen Hubacsek indítványa elfogadtatott.

I-ső esküdti állásra pályáztak, Seres Ferenc, Bacsa Balázs, Tóth N. Sándor, Szécsenyi Márton, Szécsenyi Lukács, Bánfi Péter, Bánfi István, és Tóth Mihály.

Hubacsek Pál az előbbi négyet ajánlja jelöltetni.

Tary Endre az összes pályázók jelölését, de különösen Tóth Mihály jelölését indítványozza.

Schönfeld Márton a Hubacsek által indítványozott jelöléshez meg csak Tóth Mihály jelölését indítványozza.

II. esküdti állásra pályáztak Sörös Ferenc, Bánfi Péter, Tóth N. Sándor, Bozó Gy. István, Bacsa Balázs, Bánfi István, Huszka János, és Szécsenyi Lukács.

Hubacsek a két utóbbi kivételével az összes pályázokat indítványozza jelölni, meg Tary az összes pályázokat.

A közgyűlés 25 szavazattal — 14 ellen Hubacsek indítványát elfogadta.

III. esküdti állásra pályáztak Seres Ferenc, Bánfi Péter, Tóth N. Sándor, Bánfi

István, Bozó Gy. István, Bacsa Balázs, Huszka János és Szécsenyi Albert.

Hubacsek indítványa a két utóbbi kivételével a pályázók 27 szóval 13 ellen jelöltettek.

IV. esküdti állásra pályáztak Seres Ferenc, Bánfi Péter, Bacsa Balázs, Tóth N. Sándor, Bánfi István, Bozó Gy. István, Szécsenyi Albert és Kis Pál József.

Hubacsek a két utóbbi kivételével az összes pályázókat ajánlja jelölésre míg Tary az összes pályázók jelölését indítványozza.

A közgyűlés 29 szóval 11 ellen Hubacsek indítványát fogadta el.

Az irtóki állás egyhangulag Hevesi és Lovy jelöltettek.

A végrehajtói állásra jelöltettek Balázs Lajos, Gémes Lajos és Mohopt Miklós.

A borbélyi állásra két pályázó jelentkezvén — mindkettő jelöltetés ezzel a közgyűlés működését befejezte.

A főszolgabíró a közgyűlést 1/2 10 órakor berekesztette s a választást megkezdettük nyilvánította. Előbb azonban a maga részéről Szobotka Gusztáv választás vezető elnöknek, Pap Ákos, Konc Lajos és Diamant Manó a szavazat szedő bizottságba kinevezte.

A választók részéről bizalmi férfiakul megválasztottak, Zsótér Ambrusz, Grüner Géza, Tary Endre és Schönfeld Márton.

A szavazás a bírói állásra kezdetét vette s a viszonyokhoz mérten elég hiadtan folyt le. Beadott összesen 148 szavazat ebből esetl Bozó A. Pálra 84, Szécsenyi Mártonra 58, Elekes Mihályra 6 szavazat.

A főszolgabíró — amennyiben Bozó A. Pál általános szó többséget kapott a község megválasztott bírójává jelentette ki.

Esküdt bírói állásra szótöbbséggel Pálinkó Folor.

I. esküdt Seres Ferenc II. esküdt Tóth N. Sándor, III. esküdt Bozó Gy. István, IV. esküdt állásra Bánfi Péter lettek megválasztva.

Adópénztárnok állásra Bozó T. Kálmán, közpénztárnoki állásra Zsótér Mihály választottak meg.

Megválasztottak: Közgyám: Gémes Lajos.

Irtók: Hevesi Károly és Lövi József.

Végrehajtók: Balázs Lajos és Gémes Antal.

Borbély: Hegyessy Illés.

Feljegyzendőnek tartjuk még azon körülményt, hogy amennyiben választás közben a jelöltek közül többen, több állásnál lemondtak, Tary Endre és kevés hivi éppen lemondottakra akarták szavazatukat adni, de a szavazat szedő bizottság a lemondottakra eső szavazatokat nem fogadta el miért is Tary tiltakozását jegyzőkönyvbe venni kérte.

Tary minden egyes választásnál — tiltakozást jeleltett be s mint értesülünk az egész választást meg fogják fellebezni.

— Magyar egyesület. Budapest, hazánk szép fővárosa, melyre büszkén tekintünk mi vidékiek, hova pénzünket szívesen hordjuk s melynek haladását minden magyar ember szívén viseli sajnos még midig nagyon — német. Az utcák és tereken még mindig fül sértően hangzik szerte a német szó és város részenként alig hallani nemzetünk nyelvét. Hogy nemcsak nyelvben de érzelmben is nagyon sok a még a német „hazánk szívében“ azt bebizonyult a legközelebbi multban: a német színház kérdésénél. Ilyen viszonyok között hazafias örömmel üdvözljük a „Magyar egyesület“ megalakításának kéreményezőit, mert elérkeznek tartjuk már végre — valahára azt az időt — hogy a hatalmaskodó germanizmus hazánk fő városban megfékeztesse s, hogy már végre a magyarság valódi központja legyen. Minden gyengeség — elnézés: bűn. A fölhívás, mely az egyesület megalakítására szollítja fel a magyar társadalmat következőképen szól:

Polgártársak!

Magyarország fővárosa nem elég magyar Bámulatosan halad, ee nemzeti szelleme nem tart lépést e haladással. Budapest az ország szive, de e szivben idegen érzelmek is dobognak. A közeli napok eseményei megdöbentően világították meg a helyzetet.

Ideje, hogy cselekedjünk. Egyesüljünk a hazai nyelv védelmére! Fogjunk kezét: tegyük Budapestet teljesen magyarrá. Csak azzal s akkor fogjuk a honfoglalás ezredévét méltóan megünnepelelni, ha ez ország minden fia nyelv-

— Bizony! A mama azt mondta, hogy Bajusz urat kárpótolni kell és én azonnal a legszébbet tettem el részére. . . .

Ez elég volt nekem. Kezdem tisztán látni a helyzetet. Egy anya, a ki a fiatal embernek kedvenc ételeket készít és egy leány, a ki annak végtelenül örül Kell-e ennél több bizonyíték? Kétségtelen, hogy szeret és miután már ennyire fejlődött a viszony, itt az ideje, hogy vallomást tegyek a leánynak, ki bizonyára már alig várja azt az ünnepélyes pillanatot.

Ebéd után megragadtam az alkalmat a kis lány kezét és megcsókoltam. De nehogy Erzike e forr csókban csupán a rántott borjulásból fölött hálám duzadó kifejezését lássa, azonnal hozzá tettem, hogy végtelenül szerelmes vagyok és hogy viszont az ő szerelme nélkül nem volnék képes élni, ha mindjárt naponta rántott borjulásból tálna is elém a sors keze.

E szép mondásra Erzike elpirult és lesüté ragyogó szemét, mely mintegy a földön kereste a választ az én szerelmi vallomásomra.

— Tehát ön is szeret — rebegem, mély felindulással lesve választ.

— Igen, suttogá cipőmre szegzett tekintettel.

Esküszöm, hogy nem fogom elhagyni soha és hogy szülei ellenére is feleségemmé teszem.

TÁRCZA.

Egy fogadás.

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.

A hónap vége felé többnyire hivi voltam a centralizációnak, ami abban nyilvánult, hogy a reggeli, a vacsora, a délelőtti és délutáni uzsonna és az ebéd egyetlen egy étkezéssé zsugorodott össze, mely különböző fontos gazdasági okokból rendszeren este a „vidám kucszérbhez“ címzett józsefvárosbeli vendéglőben nyert plasztikus kifejezést egy veszevelővel való alapos elfogyasztásában.

Miután ezekem kiegyenlítése után kapupénzre is alig maradt, kénytelen valék kávéház helyett bekukkantani a konyhába, a hol két ragyogó szem mosolygott felém, mint két csillag, hogy bearanyozza fényével havi gázsím morzsáival tengő léteimet.

Olyan mélyen bele találtam nézni e szempárba, hogy szinte megigézett és a szívem csak oda vonzott még akkor is, mikor duzzadt bugyeláris nyomta az oldalamat.

Törzsvendég lettem.

Még pedig a javából. Mert eem csináltam

adósságot és virágokat hoztam a vendéglősné születés- és névnapjára, a mit készségesen azzal hálált meg, hogy a levesembe olykor két darab sárgarépát is tett — protekcióból.

De kis leánya, az Erzsike is protegált engem, amit abból magyaráztam, hogy megengedte picit kis kacsoit a szokásosnál melegebben szoritani.

Minden kézszerítés után újra lángot vetett a szívem szenvedélye, még végre meg nem állhattam, hogy be ne valljam neki szerelmemet.

Csak a fölött nem voltam még tisztában, az anyjának valljam-e be, avagy magának a leánynak? E kínos problémából csakhamar kihuzott a szerencsés véletlen. Midőn t. i. egy keddi napon későn jöttem ebédre, Erzsike röpdős mozdulattal a konyha ajtajából felém tartott, olyan nagy volt az öröme, mikor meglátott.

No csak hogy végre eljött szólt pajkos szemrehányással — valóban azt hittem már, hogy el se jön. . . .

Nem lett volna kár a mai ebédért — viszontam kissé fanyaron, mert hiszen kedden tudvalevőleg csak spenót van, amit. . . .

— Tudom, tudom, hogy nem szereti, de hiszen azért készítettünk rántot borjulásból is, ami az ön kedvenc eledele.

— Ah, valóban?!

vében is magyar; mert csak a nyelv egysége teremti meg a gondolkodásnak és a törekvéseknek közösségét.

E hazafias feladatot csak önmagunk oldhatjuk meg. Mozgósítsuk magát a társadalmat! Hassunk közvetlenül polgártársainkra, a mindennapi életre, nyilvános helyeken s a családi tűzhelynél. A ki magyar: magyarosítsa! Legyünk fáradhatlan apostolok, minden téren és minden alkalommal. Kiki azon körben, melyben mozog.

Lelkesedésünk tetteiben nyilvánuljon! Hangzatos szavakkal, pusztá beszéddel célhoz soha sem jutunk. Cselekvő buzgalomra van szükség, Meg kell törtünk az általános közösséget. Az igazi hazaszeretet nem lanyha s nem tűr elnézést.

A főváros megmagyarosodásának legnagyobb gátja a helybeli német sajtó, melynek zöme sem nyelvünk, sem törekvézeink iránt kellő érzákkal nem bír, sőt az idegen szellemnek ápolója és állandó terjesztője.

Törekeadjünk a helybeli német sajtó kiküszöbölésére. Ne fizessünk rá elő. Ne hirdessünk benne. Hassunk testtel-lelékkel oda, hogy nyilvános helyeken belföldi német lapot ne tartanak.

Csak oly üzletben vásároljunk s csak oly iparosoknál rendeljünk, hol a cég, d kiszolgálás, a levelezés, a számla: magyar.

Német mulatóhelyekre ne járjunk.

Ne tőrjünk német étlapot, sem németpincért.

Beszóljunk mindenütt magyarul s törekeadjünk arra, hogy minden polgártársunk hasonlóképen cselekedjék. Irtuk ki azt a sokaknál divó rossz szokást, hogy a ki magyarul tud, kényelemből mégis inkább németül beszél.

E célokra „Magyar Egylet“ alakul. Egyelőre a fővárosban. Tagja lehet minden fedhetlen életű magyar ember. Tagsági díj egy évre 1 frt. A részletek beható megbeszélése és megállapítása a közelebb összehívandó alakuló közgyűlésnek lesz feladata.

A legjobb sikert kívánunk.

Teendőink.

III.

Kisdedóvó! Mily szép szó, mily szép eszme célszerű intézmény, melynek szükségét a tör-

— És én eszküszöm, hogy csak önhöz megyek nőül — erősíté a kis leány, hozzám simulva bizalmasan.

Én boldog voltam, hogy tul estem a nagy szerencsén, mitől oly nagyon féltém és a mi legfő, a leány viszont szerelmet váltott, sőt meg is esküdött, hogy hozzám megy nőül.

Ez sok volt egy kebelnek nem zárhattam magamba annyi bodogságot és még a nap szóltam az én Bandi komámnak, a ki szintén törzsvendég volt Erzsikénél.

Elbeszélésem alatt Bandi ajkára széles mosoly ült ki, és a helyett, hogy gratulált volna, a szerencsémhez, olyan arcot vágott, mintha kételkedet volna a dologban.

— Ejnye — mondám kissé ingerülten — csak nem gondolod talán, hogy hazudtam. A leány meg esküdött, hogy a feleségem lesz és ez — azt hiszem — elégbiztosíték:

— A hogy vesszük — jegyzé meg Bandi fitymálva — én nem hiszek egy vendéglős lányánk, főleg ha törzsvetdégnek vall szerelmet! Fogadni mernék, hogy holnap akár én is kicsakarhatok tőle vallomást.

— Noemár azt szeretném én látni, mondam elbizakodtam — hiszen szóba se áll veled, ha megtudja, mit kívánsz tőle.

vényhozó — tisztület is átlátván, meghozta a kisdedóvodák létesítése tárgyában a törvényt.

Oly nagy községnok mint Mindszent nem kellett volna, hogy bevárja, míg a törvény szabványai által kényszerítették arra, hogy a kisdedek elhelyezéséről, ugy szolván testi, lelki ápolásáról, fejlesztéséről gondoskodják, ámde oda jutottunk a boldog semmittevés közötté. hogy már most „m u s z á j“; mit tesszünk most?

Célra nem vezető dolgot, Kis Róza okleveles óvónő huzamosabb ideje magán óvodát tartott fen községnokban. Szegény lány e jobb jövő reményében létesítette itt az óvodát, szerelte azt föl — oriási anyagi megerötetése mellett — kellőleg, kinlodott, nyüglődött, a jobb jövő iránti reményének fénylő csillaga mindinkáb elhomályosul), — többek tanácsára segélyért foroult a községnok iskolaszékhez azok a kérvényt egy bizottságnak adták ki, mely bizottság most azt javasolja a községnok az iskolaszék után adjon havi 10 frt segélyt az óvónőnek, ő viszont tartozik husz szegénysorsu gyermeket elvállalni.

Azt mi is helyeseljük, hogy a szegénysorsu kisdedek óvodában leendő ellátásáról gondoshodik az iskolaszék, csakhogy helyeseljük a modot, a segély mészégét, nagyságát.

Hogy az óvoda fentartható legyen annyi jövedelmének kell, hogy legyen az óvónőnek, hogy önmagát eltarthassa, rendes helyen alkalmas helyiséget bérelhessen, a helyiséget annak idején fithesse s tekintettel a gyermekek számára, azok kellő gondozására még a „segítő“ nőt is fizethesse, ki szintén kell, hogy fizetéséből megélhessen.

A legkisebb összeg, mely a fenti szükségleteket fedezi 5—600 frt között váltakozik, mert ha 300 frtot veszünk csak az óvónő ös z s z e s szükségleteire, 100 frtnál több kell egy „a l k a l m a s“ helyiség bérlésére, 50 frnyi fűtés költség, 80—90 frt a segítőnőnek kell, hát még a sajtójából folyton újból beszerzendő játzóeszközök és egyéb szerelvények?!

Ezzel szemben az iskolaszék havi 10 frt segélyt véleményet adni, 20 szegény kisdedet ingyen elvállalni.

His ez uraim n e m s e g é l y !

A község egyszerűen fizet egy egy szegénysorsu kisdedért havi 50 krt, és azzal vége!

Mi a segélyezés eredménye?

— Jól van, hát áll-e a fogadás?

Áll.

Észzel nagy összegbe fogadtunk, mert én biztosra vettem a dolgot, hogy a komám felsül.

Azonban fáedalom nem ugy történt. Erzsike a rá következő héten már a Bandi komámnak is főtt kedvenc ételt és neki is melegen viszonzta kézzorításait sőt kézzob vacsora után a vendéglő ablakai előtt sétát is tettek olyan vidám csevegve egymással, hogy egészen eszmorodtam.

Egy napon azonban levelet kaptam a postával. A levelet egy ügyvéd írta, ismertem a stylusát, mert élénken emlékeztem ama régi jó időre, midőn szabókontomat csak ily levelek kapcsán szoktam kifizetni. Szóval fizetési meghagyás volt, még pedig a fogadás összegére vonatkozólag, most Bandi jegyet váltot Erzsikével, és én kénytelen voltam megfizetni a fogadást, a miből a nászut költségeit fedezték.

Bajusz.

Ha a föltételt az óvónő elfogadja, szükségkép nagyobb helyiséget kell bérelnie, mert ha 20 kisdeden tul másik 30 kisdedet havi 1 frt fizetés mellett járna is az óvodába, már 50 kisded szorulna egy szobába. Még egy — itt nem létező — nagy terembe is sok 50 kisded két szobát ovoda kell tehát, ezental kell az óvónő lakása — tehát egy 3 szobás lakás. Mindszenten 3 szobás lakás és 100 frt bér?!!

A segélyezés tehát csak a 20 kisded havi „mérsékelt“ 10 frt díjján tul kezdődne és a seó gélyezés „módja, miséje“ lakás és tűzrevalszolgálmányokból kellene, hogy álljon.

Nem tudjuk még, hrgy Kis Róza óvónő mit szólland a teendő ajánlathoz, de tudjuk azt, hogy a községnok aligha 5—600 frtjába nem kerül a mostani szűkkeltség, mert az óvoda felállítására elodázhatlan.

Az állatorvosi állás rendszeresítése szintén elodázhatlan teendői közé tartozik községnok intézö körének — de talán tekintettel a vármegyében immár minden évben előfordul különféle járványokra járási állatorvosi állás is volna a vármegye által létesítendő.

Hagyuk ez utóbbi állás kérdését az illető intézö általámegfontolni s térjünk át a községnok állatorvosi állás létesítésének szükségeségére.

Nincs talán egyetlen gazdálkodó egyén sem, kit ritkábban, gyakrabban a házi avagy igaz jószágai között kiütött baj a z o k o n i s ne ért zotna, mert a Szentesről esetleg Vásárhelyről hozott segély k é s ö n é r k e z e t t.

Mennyi költséggel jár az egyes egyőre az állatorvosért vidékre menni, azt azonnal vizsgálja is szállítani!

Hány esetben éri az anélkül is károsult gazdát az okon i s kár, mert a felmondott avagy már okon elhullott, vagy kivézendő állapot azonnal nem boncoltatván, husa el nem mérhető, hány esetben vesziti el perét a károsult fél a károsítóval szemben az okon, mert állatorvos a boncolásnál jelen nem volt — az elhulás oka tehát szakértelem hiányában mag nem allapítható.

De mindezeket eltekintve is, a közegésügy is megkivánja, hogy oly községnokban amint Mindszenten állatorvos legyen — mert oly községnokban hol mintegy 1000 darab vagy annál is több jószág vágatik le 1—1 évben, kell hogy az állategészség állapota is megvizsgáltatik s z a k é r t ö á l t a l.

Kik fizetik a községnokban a legtöbb adót? a földmivelők.

Ezek érdeke megkivánja az állatorvosi állás rendszeresítését, van ez ügyben tariffánk bizottságunk — csak hirdetni kell az állást, a z t h e t ö l t e n i s e g y f o n t o t t e e n d ö k k e l kevesebb lesz!!

Egy Meghívó.

Tegnap kaptuk kézhez az „Iparos és Kereskedők“ körének alábbi meghívóját.

Elmult már azon idő, miután egy tánemulatság kilátása lázasan dobogtatta szívünket. Régen nem számláljuk már izgatottan a napokat, melyek ama boldog s csak az ifjuság által érzett édes pillanattól a bál kezdetétől választanak el. Sajnos nem fog már el bennünket egy fényesen kivilágított bálterembe lépéskor az a kéjes eset, melyre még visszagondolni is édes, még is igaz örömmel vettük kézhez e meghívót. Ez a meghívó hosszú kitartó küzdelem után csak nem rég megalakult egyesület első nyilvános életjele.

Örömmel üdvözöljük az új egyesületet első nyilvános szereplése alkalmával s bizton reméljük, hogy e fiatal kör még sokszor még sokszor is fog magáról életjelt adni és

vül közleményei a magyar családok háztartásának, gazdaságának minden ágát szakszerűen tárgyalják.

A Képes Családi Lapok előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. s a kiadóhivatali (Budapest, nagy korona-utca 20. sz.) melyhez az előfizetések legelőszövege postautalványon intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatószámokkal.

CSARNOK.

Kukásfalva.

„Ugy volt az a hogyan mondtam“ — erősítgeté egyik Kukásfalvi ösmerősöm az általam kifejezett kételyre „nincs abba egy költött szó sem, hisz' nem mástól hallottam, hanem személyesen győződtem meg ez eset k i e m e l k e d ő b b mozzanatairól, de meg, ha kételkedik az ur be hívom ide az egész Kukásfalvát, kik készek állításm mellett tanuskodni.“

Nem kételkedtem azon, hogy a tisztelt „értesítő“ ur, ha még tovább is megmarabok „h i t e l t e n s é g e m b e n“ nyakamra hozza összes ösmerőseit a szomszéd faluból és ezek mindannyian — különféle variációkban fogják ezt a máskülönbben jelentéktelen, de azért még is jellemző kis történetecskét előttem felcifrázva elbeszélni s én kénytelen leszek azokat is végig halgatni, Erre azonban sem időm, sem kedvem nem lévén igyekeztem arcomra a kétely kifejezése helyett, a mindent szentírásnak vevő igaz „h i v ő“ kifejezését erőszakolni.

Hála erősen kifejlett telhető természetemnek, sikerült vele elhitetnem azt, hogy szóral-szóra hiezem mind azt a mit elmondott. Nincse ugyan ebben az egész elbeszélésben semmi hihetetlen, de hát akár igaz — akár nem biz' ez még mesének is megjárja — hát én tovább mesélem.

Tízsa partján fekvő Kukásfalva község lakosságának nagy része, dohány termelők és kertészekből áll — kik még vizet sem tudnak zavarni és eltekintve attól a korszerű bicskázások harcias szokásától s a dohány csempészettől, melyet szenvedélyesen üznek — el lehet róluk mondani, hogy: kedélyes j á m b o r n é p.

Kedélyes falu ez, hol még találni „U r a k a t“, kik szeretnek, tudnak és szoktak is „u r i a s a n“ mulatni. Ott még találhatni a régi lovagkor példáján lelkesülő és azok szokásait gondtalan éle módját sős tetteit utanozó Don Gischott — okokat. Bizon-bizon boldog faluba helyezte a sors Don Szelesy urat községi előljárósi tagnak, irnoknak. Állandó lakást nem tart! Minek is? A vándor lovagok sem tartottak még is — lo agok voltak.

Nagyszabású ünnepélyt tartott a múlt hetek egyik vasárnapján Kukás falva intelligenciája. Megünnepelték az első vasárnapi munkaszünetet egész a törvény szabta határ ideig: Hétfő reggelig 6 óráig. Rozsaági vendéglői helyiségének fényes parkett szalonjában gyülekeztek össze. Ott volt mint első személy Don S z M e t y, T o r k o s művész ur, Labszj István diplomata ott. Folyt a bort, hanzott a zene — közben felcsendült T o r k o s ur ajtatos dala.

Nem lett volna ott semmi baj, ha Labszj diplomata — bortól felhevülve arra a vakmerőségre nem vetemedik, hogy megfellekedezze a tartozó tiszteletről — „taámszkodását“ fejezte ki a Don Sz. ur dicső hős tetteinek elbeszélése alkalmából. No de érdemi jutalmát megkapta. „M e g v e r e t t e t v é n é s k i d o b a t a t v á n“ — büszkén hagyta ott a társaságot.

E közben lehet, hogy csakágyan törvény tiszteletből, de lehet az is, hogy az ünneplő árák hangulata már semmi halasztást nem tűrt — a vendéglős ur hivatkozva a törvényes zárórára a diszes társaságot elég udvariatarul távozásra szólította fel. Hosszas kapacitálás után, telt boros üvegekkel kellő képen felfogyverkezve zenne szóval megindultak T o r k o s bűvész ur lakására — illetve annak udvarára, hol is tovább folytatták a v a s á r n a p i m u n k a s z ü n e t e t e m t a r t v á n a z o n b a n s z ü n e t e t s e m a z é k t e l e n — egész falut fellármázó duhajkodásban — sem pedig az ivásban.

Minden hosznak van vége. Az első vasárnap munkaszünetnek is véget vetett a felkelőnap, szétoszlásra híván fel a diszes társaságot, — hogy ha édes volt a pihenés hát új erővel lássanak a munkához, no meg az utcán is sűrű csoportbaverődtek már össze Kukásfalva polgárai gyönyörrel szemlélve a „urak“ mulatását. Elszéledének tehát — hátra hagyva látható jeleit ottlétüknek.

(Folyt köv.)

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Diamant Manó.

2334. szám.
kv. 189

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbírósa telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Ambruzs Anna Gyapjas Balászné** végrehajtató-

nak **Gyapjas Balázs** végrehajtást szenvedő elleni 209 frt 10 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránt végrehajtási ügyében a szegedi kir. törvényszék (a szentesi kir. járásbírósa) területén levő Mindszent község határában fekvő a mindszent 886. szrkv. a † 889 rsz. a foglalt szőlőből, az 5353. rsz. a foglalt bánomhegyi legelőből, a 6035. rsz. a foglalt füzesből **Gyapjas Balászt** illető $\frac{1}{12}$ részekre, illetve a végrehajtási törvény 156. §-ánál fogva az egész ingatlanokra o. é. 92 frt, 107 frt, 7 frt, 7 frtban. Tanáliba a mindszent 3925. szrkvben a † 2154 rsz. a foglalt ingatlanból ugyancsak **Gyapjas Balászt** illető $\frac{1}{3}$ részre s illetve a végr. törvény 156. §-nál fogva, az egész ingatlanra o. é. 60 frtban, végre a mindszent 3925. szrkv. a † 2152/b. rsz. a foglalt ingatlanból ugyancsak **Gyapjas Balászt** illető $\frac{1}{3}$ részre 154 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan **az 1891. évi augusztus hó 29-ik napján délelőtt 9 órakor** Mindszent község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis — készpénzben, vagy az 1881. Lt. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt évadékképes letenni, avagy az 1881. Lt. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénzek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen a kir. járásbírósa tkvi. hatóságánál 1891. évi július hó 20-ik napján.

Temesváry

kir. aljárásbíró.

Vidéki szülők figyelmébe!

Alulírott tudatja azon vidéki szülőkkel, kik fiaikat a **szentesi főgymnasiumban** óhajtják taníttatni, hogy illendő díj mellett **elvéllal fiukat teljes ellátásra, kívánatra pedig külön magánoktatásban is részesíti őket.**

Balázsovits Norbert
főgymn. tanár.

Lakik: Szentesen, I-ső tized 226. sz.

Richter-féle

Fejettörő

Legujabb turelmi játék.
176 feladat.
Nagyon érdekes és nagyon mulatságos.
Ára 35 kr.; minden játékszer kereskedésben kapható.
Kevésbé értékes utánzásoktól óvjunk magunkat és csakis oly skatulyákat fogadjunk el, melyeken a gyári jel a „veres Horgony“ van

SCHLICK-féle Vasöntöde és Gépgyár részvény-társaság Budapest

Gyár és irodák: VI., külső Váci-ut 1696/99. sz.

Városi iroda és raktár: VI., Podmanicky-utca 14. szám.

Ajánlja kitünő és szilárd szerkezetű,

gőz- és járgányoséplő-készületeit és számos első díjakkal kitüntetett:

szab. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekéit,

és szabadalmazott mélyítő ekéit,

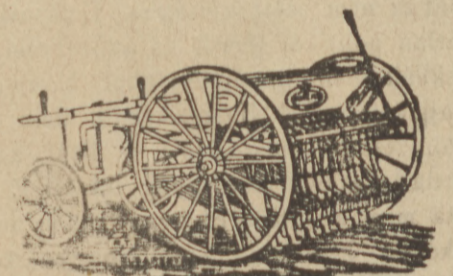
eredeti Schlick és Vidats-féle

egy vasu ekéit,

talajmivelő eszközeit, boronait és rögtörő hengereit, valamint

SCHLICK-féle szab. „Haladás“ sorbavető gépeit

Készletben vannak továbbá: gabonatisztító rosták, (Baker és Vidats rendszer), takarmány készítő gépek, tengeri morzsolók és darálók, szabad. Jókay-féle „Hungaria“ daráló-gépek erőhajtásra, örlőmalmok és olajmalmok berendezések. Eredeti amerikai kéveköti és marokrakó arató-gépek és fűkaszáló-gépek, szállítható mezei vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek.

Legjutányosabb árak. Árjegyzékek kívánatra ingyen s bérmentve. Képviselet Szegeden Virág Sándor urnál.